

καρφώνομαι

καρφώνομαι, ρ. [<καρφώνω]. **1.** προδίδομαι, καταδίδομαι: «δεν μπορεί να πιστέψει πως καρφώθηκε απ' το φίλο του». **2.** προσηλώνομαι, παρατηρώ κάποιον επίμονα με το βλέμμα μου. (Λαϊκό τραγούδι: και με κοιτάς και μου μιλάς κι εγώ **καρφώνομαι** στη βέρα που φοράς). **3.** καθηλώνομαι, υποχρεώνομαι να μείνω για πολλή ώρα ακίνητος στο ίδιο σημείο: «καρφώθηκα δυο ώρες με τ' αυτοκίνητο στη διασταύρωση, γιατί είχε γίνει μια μεγάλη τράκα || καρφώθηκα με τις ώρες στο μπαράκι που είχαμε ραντεβού κι όμως δεν ήρθε». **4.** παραμένω στάσιμος, δεν προοδεύω, δεν εξελίσσομαι: «είναι καιρός τώρα που έχει καρφωθεί στο δεύτερο έτος και μάλλον δεν πρόκειται να τελειώσει τη σχολή». **5.** προσκρούω βίαια κάπου και σκοτώνομαι ή παθαίνω μεγάλη σωματική βλάβη: «με τη φόρα που καρφώθηκε πάνω στο δέντρο δεν πρόλαβε να κάνει κιχ».

- μου καρφώθηκε, μου έγινε έμμονη ιδέα κάτι: «τον τελευταίο καιρό μου καρφώθηκε πως με απατά η γυναίκα μου».

- μου καρφώθηκε η ιδέα, βλ. λ. ιδέα.

- μου καρφώθηκε στο μυαλό, βλ. λ. [μυαλό](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας